

חולין פרק ז גיד הנשה דף קג

התלישה נטרפה הבהמה לשיטת ר"י בזמן התלישה חל איסור אבר מן החי ואיסור טריפה יחד ולשיטת ר"ל בהמה עומדת לחתיכות וחל איסור אבר מן החי בחייה ולא חל עליו איסור טרפה.

ר' חייא אמר בשם ר' יוחנן אמר שמי שאכל חלב (שומן אסור) מבהמה חיה שהיא טרפה חייב 2, ר' אמי אמר בשם ר' יוחנן שחייב 3. הגמ' מסבירה שמדובר שנטרפה כשנולדה ור"א סבר שבשעת הלידה נאסרה בג' איסורים ור"ח סבר שבהמה לא עומדת להיחתך ולכן בלידה חל איסור חלב ואיסור טרפה וכשנתלש לא חל איסור אבר מן החי על האיסורים שכבר קיימים, איבעית אימא שלכו"ע בהמה לא עומדת להיחתך אלא שר"א סבר שחל איסור אבר מן החי משום שסובר שאיסור חל על איסור ור"ח סבר שאין איסור חל על איסור, איבעית אימא שלכו"ע בהמה עומדת להיחתך וחל איסור חלב ואבר מן החי בלידה ולאחר מכן נטרפה ור"א סובר כשם שאיסור טרפה חל על איסור חלב שכתוב **"וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו"** חל גם על איסור אבר מן החי ור"ח סבר שאיסור טרפה חל רק על איסור חלב שלא נאסרו אלא בהמות ולא חל על איסור אבר מן החי שהוא גם בחיות.

כל איסור אכילה נאמר הלכה למשה בסיני שאם אכל כזית מעט מעט בתוך זמן שיעור אכילת פרס מצטרפים, ר' אלעזר אמר שגם איסור אבר מן החי אם אכל חצי כזית ולאחריו עוד חצי כזית בתוך אכילת פרס חייב, ר' יוחנן אמר שאם אכל חצי ואחר כך עוד חצי לא מצטרף היות ונאמר חידוש שהגידים והעצמות מצטרפים לא נאמר בו שיעור זמן אבל אם הכניס לתוך פיו קרוב

איסור אכילת אבר מן החי נלמד מהפסוק **"לא תאכל הנפש עם הבשר"** ומשמע מהמילה 'נפש' שמדובר באיבר שיש בו בשר גידים ועצמות שאם נחתך לא חוזר וגדל לעולם כשם שנפש שניטלת אינה חוזרת, איסור אכילת טרפה שעומדת למות נלמד מהפסוק **"ובשר בשדה טרפה לא תאכלו"**, איסור אכילת בשר מן החי שאינו איבר ר' יוחנן למד מהפסוק של טרפה שמשמע מהמילים 'ובשר בשדה' בשר שנתלש מבהמה וריש לקיש למד מהפסוק של אבר מן החי שמשמע לא תאכל הבשר כשהנפש עדיין חיה. לכן אדם שאכל כזית אבר מן החי וכזית טרפה לכו"ע לוקה 2 שעבר על שני ציונים שונים, אדם שאכל אבר מן החי ובשר מן החי לר"י לוקה 2 ולר"ל לוקה 1 משום שעבר על ציווי אחד, האוכל טרפה ובשר מן החי לר"י לוקה 1 ולר"ל לוקה 2.

האוכל אבר מן החי מבהמה טרפה ר' יוחנן סובר שלוקה 2 וריש לקיש אומר שלוקה 1, אביי הסביר שמדובר שנטרפה בשעה שנולדה ר"י סובר שבהמה מרגע לידתה אסורה כאבר מן החי היות ועומדת להיחתך לאברים ולכן חלים שני האיסורים של טרפה ואבר מן החי יחד בלידה אבל ר"ל סבר שאיסור אבר מן החי חל רק לאחר שהאבר נתלש ואין איסור חל על איסור טרפה, איבעית אימא לכו"ע בהמה לא עומדת להיחתך ואיסור אבר מן החי חל רק כשנתלש ולשיטת ר"י חל איסור אבר מן החי על איסור טרפה היות והוא חמור שנוהג גם בגויים, איבעית אימא לכו"ע בהמה עומדת להיחתך וחל איסור אבר מן החי בחייה ומדובר שנטרפה לאחר לידתה ולשיטת ר"י חל איסור טרפה על איסור אבר מן החי היות וסבור שאיסור חל על איסור, רבא אמר שמדובר שתלש איבר ועל ידי

חולין פרק ז גיד הנשה דף קג

לבית הבליעה ולא בלע הכל אלא חצי ואחר כך עוד חצי חייב משום שהאיסור הוא בהנאה שבפה, רבין אמר בשם ריש לקיש שגם במקרה זה פטור ולא מתחייב אלא אם בלע כזית שלם משום שהחיוב הוא על הבליעה. וכן נחלקו בשאר איסורים לשיטת ריש לקיש צריך שיהיה שיעור כזית שבולע ולשיטת ר"י מספיק שיהיה בפיו כזית למרות שנשאר מעט בפה שלא נבלע, ר"פ אמר בשיטת ר"י שהכוונה רק למה שנשאר בפה אבל מה שנשאר בין השיניים בוודאי לא מצטרף. ר' אסי אמר בשם ר' יוחנן שאדם שאכל חצי זית והקיא וחזר ואכלו לוקה משום שגרוננו נהנה בכזית ומה שבלע לזמן מועט לא הופך את המאכל לדבר מעוכל.

הדרן עלך פרק גיד הנשה